

عنوان مقاله:

جایگاه شهرداریها در زیست پذیری شهرها با رویکرد مشارکتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مصرف انرژی و شهرسازی پایدار در مهندسی عمران و معماری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد رضا کریمی منفرد - گروه مدیریت دولتی (گرایش مدیریت مالی)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی مشارکتی یک الگوی گسترده است و نظریه واحد و کاملا تعریف شده ای نیست. طیف وسیعی از محققان، نظریه پردازان و برنامه ریزان شهری از مدل های نظری متفاوتی حمایت کرده اند که بر مشارکت شهروندان در فرآیند برنامه ریزی تاکید دارند. در مجموع، این نظریه ها الگوی برنامه ریزی مشارکتی را تشکیل می دهند. امروزه شهرداری های در تلاشند تا بهترین خدمات را به شهروندان ارائه دهند و آن ها را از عملکرد خویش راضی سازند. به همین خاطر در تلاشند تا با مشارکت شهروندان در طرح ها و برنامه های مختلف میزان رضایتمنی شهروندان را افزایش دهند. پیوستن شهروندان به فرآیند برنامه ریزی، از نتایج مثبت انکارناپذیری برخوردار است. سالهای اخیر موضوع مشارکت شهروندان در برنامه ریزی در اغلب کشورها بسیار مورد توجه قرار گرفته و سعی شده امکان مشارکت عمومی در سطوح گوناگون برنامه ریزی و تصمیم سازی فراهم شود. نقش مدیریت محله می بایست برای ساماندهی مشارکت های اجتماعی در محلات شهر و به تبع آن برنامه ریزی محله محور مورد توجه ذینفعان حوزه مدیریت شهری قرار گیرد. از مسائل و موضوعات مهمی که در حوزه مطالعات شهری و برنامه ریزی شهری در سطح جهانی مطرح شده است بحث مربوط به رابطه حقوق شهروندی و مدیریت شهری است. شهرها به عنوان مراکز سکونت دارای کالبد و کارکردهای متفاوتی هستند. شکل گیری عناصر کالبدی در شهرها و ایفای نقش های متعدد نیز به وسیله بازیگران عرصه سیاسی و اجتماعی رقم می خورد. شکل بندی و نقش دادن به بازیگران متفاوت عرصه شهری از جمله دولت، مردم، نهادهای مدنی و قانون گذار باعث شده است تا وظایف و تکالیف متقابل و دو سویه بین شهروندان و اداره کنندگان امور در سطوح ملی و محلی پدید آید.

کلمات کلیدی:

رویکرد مشارکتی، شهروندان، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819466>

